

BRÖV

NEI! VÁNALIGT ER EGNT

Norðoya tingmennirnir Hákon og Finnogi eru longu byrjaðir at brýna svörðini til valbardagan komandi heyst. Sum valagn hava teir millum annað egn strandferðslulínuna, sum er ógvuliga umfatandi, og tí kann væntast, at nógvi bitur á her, bæði av líkum og ólíkum; men sjálvandi velst um, hvussu væl er egn, tí møguligt kann vera at fara avstað bara við gnum, hvat sjálvandi velst um, hvussu væl er egn, tí møguligt kann vera at fara avstað bara við agnum, hvat sjálvandi ber boð um ein vána egnara (í hesum fólki egnarar), ella eisini kann agnið vera óválnligt, at sjálvandi mest krásu hilda ikki um tað, so aftur her koma egnarnir heimaftur við ongli í reyv.

Í samband við nýggja Pride hevur Finnogi nýtt agn, ið sjálvandi kruttið hevði flent at og hildið verið alt, alt óválnligt til matna.

Nei Finnogi! Tú mást ikki halda, at vit her norðanfyri eru so einoygdur, at vit fara at lata, ter stemmur fyri eitt so tápu-ligt uppskot sum at fáa ein nýggjan Pride at rokja siglingina til Klaksvíkar. Núverandi Pride er førur fyri at rokja siglingina, og eftir tínum uppskoti skuldi tað verið ein bátur av sama slagi sum Smyril, hvat sanniliga kleiðir teg úr hvørjum trád sum uppskotssetari. Harragud! Pride siglir líka skjótt sum

Smyril, og tú mátti vita tað, at fólk fyrst og fremst vilja ferðast skjótt í dag. Hevði tað verið talan um ein flogbát, ið bert brúkti 20 min. millum Klaksvík og Havnina, hevði nakað av logikki verið í uppskoti-num; men ein bát sum Smyril. Nei, nei.

Tíverri fekk tú ikki livandi á hesi setuni Finnogi; men kanska tú átti at roynt eftir kruttinum eina ferð enn, tí ert tú ikki førur fyri at fáa hendur á tí, so gerst tú best í at seta linurnar í frystihús.

Hákon fyrrikemur mær sum brúgan, ið tekur alt sum fyrri, er tí vit minnst jú øll uppskot-ið um bergholnina í Klaksvík, ið Hákon ognadi sær, hóast hetta var javnaðarmannauppskot, og nú hevur hann lagt uppskot fram um fergu ímillum Norðoyggjar og Lørvik, hóast ar-beiðið hevur verið leingi við hesum máli í landsstýrinum. Tíverri fyrri teg Hákon, vistu klaksvíkingar, at Villi, sáli, var komin langt á leið við málinum og hevði fingið nógvi tilboð um fergu. Men sjálvandi kanst tú ikki vita tilfíkt, tá tú ongantíð ert ímillum tað fólk tú umboð-ar.

Við fergumálinum hevur tú ikki krøkt agnið av væl fast, tí vit vistu, hvussu til stóð í hesum máli, so aðrir koma at heysta ágóðan, meðan tú gjørdi ein bummtúr.

Nei! tit Finnogi og Hákon. Tit nýðast at nýta annan veiðuhátt, um tit ikki vilja missa veiðurættin. — Troling er bannað her í Klaksvík vita tit.

Fiskikongur.

UNG FYRI KRISTUS

Í SOSIALINUM her fyrri kom ein frásøgn um Billy Graham og kampanju hansara í Europa.

Frásøgnin var undirritað av »Ung fyrri Kristus«.

Um virki Billy Graham's er bert gott at siga. Eitt og annað er kanska at finna st, men er tað uttan týðning. Hann og »Team« hansara eru jú bert menniskju. Átlan mín var ikki at víðgera Billy Graham, men »Ung fyrri Kristus«.

Orsøkin til at U.f.K. ger seg til talsmann fyrri B. G., man helst liggja í tí, at U. f. K. meinar seg at liggja á somu evangeliskari linju sum B. G.

Til samanlíking er at merkja, at U. f. K. eins og B. G. er ein samanseting av øllum evangeliskum trúarbróðrum, ið einans hava til endamálið at kunnger Kristus deyðan og upprisan, og samsvarar hetta eisini við tað apostulin sigur: »... men vit predika Kristus krossfestan...« Hetta er jú aðaltátturin í kristin-boðskapinum, og eisini nóg mikild til frelsu sálanna.

U. f. K. er grein av somu røslu, ið hevur tikið seg upp kring um í heiminum, tó er hetta samarbeiðið ikki bygt á ekumenisk grundarlag, og er tað bert at gleðast yvir. Hvat meinigheitin hevur, og varðveitir stítt eyðkenni. Um U. f. K. hevur nakað samarbeiði út-efir, er mær ikki greitt, tað sær ikki so út.

Hetta góða tiltak var yvir-høvdur væl móttikið av fólk, tí hetta bar boð um, at tað bar til at hittast við garðarleiðið. Men ymiskt mundi tað verða, sum meinigheitin tóku tað. Hetta var her á landi ókent, og tíðin vildi so koma at prógva hvussu tað fór at roynast. Smábrek vilja alíð verða — serstakliga í byrjanini. Men so er at biðja um vísdóm og fáa hesi brek rettað.

Ein skeivleiki, sum skjótt

kom til sjóndar var, at tiltakið var sett í verk uttan at leiðslan í teim ymsku meinigheitunum var tikið við og eftirspurd. Tað skuldi sjálvandi verið ein samráðing við leiðsluna um, hvussu fram skuldi farast, og at tey ungu kundu fara til verka í besta forstáls við meinigheitina tey koma frá. Her hevur hin ungi ikki hugsa seg um. Hann hevur ikki verið varin við hvat ið skrivað stendur: »Somuleiðis tit ungu, verið teimum eldru undirbrotlig ... 1. Pæt. 5,5.« Nógvi kundi verið víst á, ið ber at sama borð.

Mær er upplýst, at t. d. í Danmark er skipað soleiðis fyrri, at leiðslan í meinigheitini velur sær umboð í U. f. K. Fyrtreytin er sjálvandi tann, at meinigheitin viðurkennur U. f. K. Hinvegin ansar U. f. K. eftir, at tann meinigheitin sum inngongur samarbeiði eisini er viðurkend innan tað samfelag viðkomandi er bundin til, sam-bært trív og læru. Hetta verður gjørt fyrri ikki at koma í stríð við meginrøsluna. Flest øll trúarfelag í Føroyum eru bundin til eina meginrøslu. Tað er skiligt, at her má U. f. K. visa varsemi.

Tað er tíverri framvegis so, sum á døgum apostlanna, at tað finnst tvídráttur, og hevur hetta verið til óbótalan skaða fyrri Guds sak. Tí er tað at Paulus kemur við eini áminning og sigur: »Men eg áminni tykkum, bróður, fyr navns harra Jesu Kristi skuld, at tit allir vera á einum máli, og at ikki má vera tvídráttur tykk-ara millum, men at tit mega vera fullkomiliga sameindir í sama huga og somu hugsan.« Tann ið kennir biblíuna veit, at standurin var alt annað enn góður í Korint. Eins og tað var tá, so er tað tíverri eisini nú á

døgum. Persónar stinga seg upp, ið ikki vilja akta ta skipan sum meinigheitin er bygd eftir, og sum ein meinar Guds orð lærir. At tað er ymiskt sum menn siggia hetta sást skiliga, tí er tað, at tað finnst fleiri trúarflokkar, men hóast alt hetta so broytist ikki sjálvat aðalmálið — Orðið um krossin.

Hesir ið stinga seg upp, meina seg at hava fingið eitt »storri ljós« og lata so sína hugsan gera seg galdandi. Ein og annar letur seg í blindleika villoleidd, tá so tíðin er inni, verður farið undir at »refor-mera«, endin verður skilnaður. Meinigheitin hevur fingið sár ið seinan dag verður grott.

Nú er tað harmuliga hent, at hetta frálíka tiltak — U. f. K. — ikki fylgir somu reglu sum bróðratiltakið í útheim-inum (ella sama arbeidshátt sum Billy Graham). Í mótsætning til B. G. ið hevur eitt in-timt samarbeiði við allar meinigheitir, so er U. f. K. við at missa hetta samarbeiðið, ið er ein treyt fyrri at henda rorsla skal hava sunt liv lagað. Sam-arbeiðið er við at slitna vegna tess, at rúm er givið elementum ið nærmast kunna nevast sum »leysgangarar«; tilkiri sum ikki vísa virðing fyrri meinigheitini, men ganga egnu vegir sínar. Og tá hesir — vegna atburð sín — ikki fáa frítt rúm í meinigheitini nýta teir U. f. K., fyrri har at finna sær eitt forum. Hetta er einki minni enn stórt spell. Til tað er U. f. K. eitt alt óvott tiltak.

Hetta er ikki fyrst og fremst skrivað sum ein ábreiðsla, men sum ein rættleiðing. Mín vón er, at tit ið hava byrjað eitt gott verk, og sum vilja verða iðin fyrri Guds sak, at tit taka hesa álvarsomu støðu til nærri kannan, og faktisk byrja aftur

(Framhald á 4. síðu)

Lenin í 1917

Nikolaj Iljitj Podvoiskij (1880-1948), limur av sosialdemokratiska arbeidaraflokki Ruslands frá 1901, var undir oktoberkollveltingini í 1917 formaður fyrri hernaðarligu kollveltingarnevndini í Petrograd og hevði undir borgarastriðnum álitisstørv í Reyða herinum. Hesar frásøgnir hansara eru nakað styttrar.

... Sum eitt úrslit av hending-unum í juli 1917 varð verka-mannastettin avvápnad. Reyði

Lenin og Sverdlov á kollvelt-ingartorginum.

herurin noyddist at fara undir jørðina, og revolutioneru eindir nar vórðu upploystar. Ein vinn-ingur verkamannastettarinnar fyrri og annar eftir varð frátík-in henni. Verksmiðjueigararnir vóru farnir undir at siga ein og hvønn upp, sum var kollvelt-ingarsinnaður og teir gjørdu sitt besta fyrri at seta verka-menn upp móti hvørjum øðrum. Borgaraskapið royndi av øllum alvi at skapa spjading í verkamannastettina og gjørdi alt fyrri at veita faloysingum hin avgerandi snuddin.

Kerenskij hevði sett fram uppskot um forboð fyrri flokki bolsjevikka. Eitt hernaðareina-ræði varð fyrreikað.

Generalar vórðu útvegaðir,

sum við Kornilov og Kaledin á odda skuldu senda herdeildir móti tí revolutionera Peters-borg.

Kornilov-uppreisturin, sum var fyrreikaður við luttøku av samgongustjórnini, byrjaði. Sigraði Kornilov, hevði hetta at týða, at sovjetirnir vórðu upp-loystar, og framhaldandi kriggi til »endaliga sigurin«, avtøka av hermannaevndinum og í seinasta lagi ósigur fyrri kollvelt-ingina.

Kornilov-atsøknin opnaði eygu verkamanna fyrri veruligu støðuni. Teir sá, at tað vóru bolsjevikkar, sum savnaðu allar kreftir kollveltingarinnar móti Kornilov fyrri at fyrri-byrgja, at generalurin stovnaði eitt hernaðarræði. Nýstaðni tá, gjørdust verkamenn av álvara greiðir yvir, at bolsjevikkar høvdu rætt, tá teir vildu vera við, at leið faloysinga ikki fall saman við leið borgaraskapsins.

Frá miðjum september kravdi Lenin, at fyrreikingarnar til uppreisturin skuldi verða skund-aðar undir. Í byrjanini av ok-tober lat hann hánt um allar vandar og kom úr Finnlandi til Petrograd, hvar hann per-sónliga tók lut í fyrreikingu-num til uppreisturin...

Lenin útarbeiði uppreistar-aðanirnar og stóð sjálvur fyrri teimum sum ovasti leiðarin. Sjálvur uppreisturin skuldi

Lenin og Krupskaja til víglu av elverki í 1920.

gjøgnumførast av teirri hernaðarorganisation, sum alla tíðina hevði staðið fyrri hernaðar-viðurskiftum í flokkinum. Hon skuldi seta eitt stýri, sum skuldi góðkennast av stjórni. Soleiðis varð tann hernaðarliga kollveltingarnevndin undir sov-jett Petrograds. Nevndin skuldi saman við hernaðarorganisati-onunum hjá bolsjevikum og teimum »vinstra« sosial-revolu-tioneru hava leiðsluna av upp-reistrunum.

Lenin krvedi, at vit skuldu handla skjótt. Tann 23. okto-ber (5. november) sendu vit

umboðsmenn okkara út til all-ar herdeildirnar, sum so skuldu fara til verka eftir boðum teirra. Harvið fingi vit veruligu leiðsluna av hermanna-støðini í Petrograd.

Lenin legði stóran dent á, at allir stuðlar borgaraskapsins skuldu takast og provisoriska stjórnin handtakast, tí hann var greiður yvir, at annars fór bardagin at vara óneyðuga leingi.

Um hetta mundi fóru sam-ráðingar fram millum Keren-skij og stjórn hansara og týsk-

(Framhald á 4. síðu)